

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υποψήφιος δήμαρχος ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΑΡΗΣ

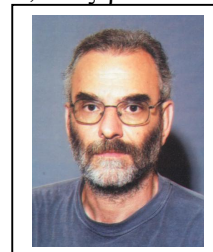
Αγαπητοί σταυροφόροι μου

Άντε πάλι εκλογές και σούρτα φέρτα, άντε πάλι κι η αφεντιά μου υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος. Δε με χαλάνε οι κοστούμιές που πρέπει να ράψω, οι παπάρες που θα εκστομίσω, τα πλούσια βιογραφικά προσόντα που πρέπει να επινοήσω, τα λεφτουδάκια που θα χάσω στους image makers. Οι μετακομίσεις είναι που με τσακίζουν! Από το café politique το 1998 μετακόμισα στο στέκι της Παύλου Μελά το 2002 και τώρα πάλι τα μάζεψα άρον άρον και μετακομίζω στα γραφεία του Γιάννη Μπουτάρη. Έτσι που αλλάζω στέκια κι αφεντικά, υποπτεύομαι ότι θα κινδυνέψω να χαρακτηριστώ παλιοχαρακτήρας ή – αριστεριστί- αριβίστας και οπορτουνιστής.

«Θα ‘ρθεις μαζί μου;» έπεσε στα γόνατα ο Μπουτάρης «θα σε βάλω και υποψήφιο». «Και τι θα πω στον κόσμο;», του λέω σηκώνοντάς τον. «Εγώ, ένας καταξιωμένος αριστερός αγωνιστής του αντιδικτατορικού αγώνα, του «Ρήγα Φεραίου», του «ΚΚΕ Εσωτερικού» και του «Συνασπισμού», πώς θα τακιμιάσω με έναν καπιταλίστα βιομήχανο, εχθρό του λαού; Κανονικά θα έπρεπε να σε κρεμάσω με τα άντερα του τελευταίου γραφειοκράτη». «Άσε τα χαζά, σκαρφίσου τίποτα πολιτικές διαφωνίες, τίποτα υπερκομματικά αυτοδιοικητικά εγχειρήματα και κοπάνα την», μου ξαναλέει. «Άσε να το σκεφτώ, αλλά να ξέρεις ότι έχω σοβαρές προτάσεις και από αλλού» του ‘κλεισα το μάτι με νόημα. Οι κάποιες κάσες παλιό κρασί, που μου υποσχέθηκε στη συνέχεια, έπαιξαν κάποιο ρόλο στον προβληματισμό μου για ιστορικό συμβιβασμό. Οι δωρεάν επισκέψεις στον «Αρκτούρο», που μου έταξε, να βλέπω τις αρκούδες να σεργιανάνε, δεν έπαιξαν κανένα ρόλο. Για μετρητά δεν μού ‘κανε ακόμα κουβέντα, κι ανησυχώ...

Είπα να το συζητήσω και με τη γυναίκα μου, τους φίλους και τη σκύλα μου, που πάντα ακούω τη γνώμη της πριν πάρω μεγάλες αποφάσεις. Η γυναίκα μου –η ίδια με των προηγούμενων εκλογών, για όσους τα ψάχνουν αυτά- πήδηξε απ’ τη χαρά της. «Άντε βρε, πες το «ναι», να ‘χουμε τζάμπα προσκλήσεις για το Μέγαρο, να πάμε και κανα ταξιδάκι στο εξωτερικό δήθεν για αδελφοποίηση πόλεων ή ανταλλαγή αυτοδιοικητικών εμπειριών. Να μπεις και σε καμιά επιτροπούλα, ξέρεις, από ‘κείνες με τις μίζες, να εξασφαλίσουμε κι εμείς δικό μας κεραμίδι, που είμαστε στο νοίκι τόσα χρόνια. Γιατί, δηλαδή, οι άλλοι πιο έξυπνοι είναι;». «Κάν’ το, ρε μαλάκα, να μας σβήνεις και καμιά κλήση της τροχαίας», με προέτρεψαν ανιδιοτελώς οι φίλοι. Ακόμη κι η σκύλα μου, συνήθως αδιάφορη για την πολιτική, μου γάβγισε: «Άντε, αφεντικό, να γλύψω κι εγώ κανα καλό κόκκαλο, που μ’ έχεις με τις κροκέτες χαμηλών λιπαρών. Δηλαδή, τα σκυλιά των άλλων τι παραπάνω έχουν;». Η πεθερά μου διέδωσε ήδη στο χωριό πως ο γαμπρός της είναι υποψήφιος στη Θεσσαλονίκη, με τον βιομήχανο κύριο Μπουτάρη, παρακαλώ!

Κάτω από το βάρος τόσων ισχυρών και ανιδιοτελών επιχειρημάτων, λύγισα. Είπα το «ναι» και να ‘μαι και πάλι υποψήφιος. Αρχισα ήδη να ψάχνω νέα οράματα, να ξεσκονίζω παλιά συνθήματα και να σκαλίζω τις ατζέντες μου για ονόματα συγγενών και φίλων. Και πού ξέρεις τι γίνεται μετά, στις βουλευτικές

εκλογές. Τόσοι και τόσοι τα κατάφεραν. Κι αν μου κάτσει; Άντε, παιδιά, τι ψυχή έχει ένα ψηφαλάκι κι ένα σταυρουδάκι;

Δώστε και σώστε. Αυτή τη φορά πρέπει οπωσδήποτε να με εκλέξετε. Κι εγώ δεν είμαι αγάριστος, αν το πιάνετε...

Για μια ιδέα. Για ένα όραμα. Για τη Θεσσαλονίκη, ρε γαμώτο!

Ειλικρινώς Ημέτερος

Νίκος Φωτίου

Φιλολόγος

Υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος

Τηλ. (για ρουσφέτια) 2310 213246

mail: nikfot@sch.gr